

ARBORETUM ŽAMPACH

Rejstřík stanovišť pozáváčového okruhu
dle českých názvů

botanický rod	vědecký název rodu	čís. stanoviště
AMBROŃ	LIQUIDAMBAR	14
ARÁLIE	ARALIA	10
BĚLAS	CHIONANTHUS	14
BLAHOČET	ARAUCARIA	9
BOROVICE	PINUS	6
BOROVICE	PINUS	12
BŘESTOVEC	CELTIS	11
BŘÍZA	BETULA	7
BŘÍZA	BETULA	13
BUK	FAGUS	14
CEDR	CEDRUS	8
CESMINA	ILEX	9
CYPŘÍSOVITÉ	CUPRESSACEAE	2
DAVIDIE	DAVIDIA	7
DEKAISNEA	DECAISNEA	4
DOUGLASKA	PSEUDOTSUGA	12
DŘEZOVEC	GLEDTISIA	11
DUB	QUERCUS	13
GUMOJILM	EUCOMMIA	14
HABR	CARPINUS	4
HABROVEC	OSTRYA	4
HALEZIE	HALESIA	7
HLAVOTIS	CEPHALOTAXUS	8
HLOH	CRATAEGUS	15
HLOSINA	ELAEAGNUS	9
HROZNOVEC	EXOCORDIA	10
IDESIE	IDESIA	14
JASAN	FRAXINUS	7
JASMÍN	JASMINUM	9
JAVOR	ACER	5
JAVORY OKRASNÉ	ACER	2
JEDLE	ABIES	12
JEDLE	ABIES	6
JEDLOVEC	TSUGA	9
JERLÍN	SOPHORA	11
JERÁB	SORBUS	11
JILM	ULMUS	6
JINAN	GINKGO	5
JIROVEC	AESCVULUS	4
KALOPANAX	KALOPANAX	10
KĀŠTANOVNIK	CASTANEA	4
KATALPA	CATALPA	11
KDOULON	PSEUDOCYDONIA	11
KLOKÓC	STAPHYLEA	15
KOMULE	BUDLEYA	14
KORKOVNIK	PHELLODENDRON	4
KRÁSNOPLODKA	CALLICARPA	9
KRYPTOMERIE	CRYPTOMERIA	9
KŘEHOVĚTEC	CLADRATIS	1
KŘÍDLATEC	PTELEA	1
KYSLOUN	OXYDENDRON	14
LILJOVNÍK	LIRIODENDRON	5
LÍPA	TILIA	4
LÍSKA	CORYLUS	11
LYKOVEC	DAPHNE	9
MAACKIE	MACKIE	14
MAKLURA	MACLURA	11
METASEKVOJE	METASEquoia	8
MÍSPULE	MESPLIUS	11
MODŘÍN	LARIX	8
MORUŠE	MORUS	11
NAHOVĚTEC	GYMNOCLADUS	8
PABUK	NOTHOFAGUS	10
TUPELA	NYSSA	14
OLŠE	ALNUS	14
ORECHOVEC	CARYA	11
OREŠÁK	JUGLANS	11
OSTROLISTEC	CUNNINGHAMIA	9
PAJASAN	AILANTHUS	11
PAJEHLIČNÍK	SCIADOPITYS	9
PAMODŘÍN	PSEUDOLARIX	8
PAPIROVNÍK	BROUSSONETIA	14
PAROCIE	PARROTIA	14
PAVLOVNÍ	PAULOWNIA	5
PLATAN	PLATANUS	15
SAKURA, MANDLOŇ	PRUNUS	15
PTEROKARYE	PTEROCARYA	10
PUSTORYL	PHILADELPHUS	14
RUJ	COTINUS	4
SASAFAŘ	SASSAFRAS	14
SAZANIK	CALYCANTHUS	10
SEKVOJOVEC	SEQUADENDRON	1
SMRK	PICEA	10
STURAČ	STYRAX	14
SVÍDA	CORNUS	14
SVITEL	KOELREUTERIA	1
SÁCHOLAN	MAGNOLIA	14
SÁCHOLAN	MAGNOLIA	15
ŠKUMPA	RHUS	9
ŠTĚDRÈNEC	LABURNUM	5
TAMARYŠEK	TAMARIX	15
TIS	TAXUS	9
TISOVEC	TAXODIUM	8
TOPOL	POPULUS	4
TOREJÁ	TORREYA	9
TRNOVNIK	ROBINIA	1
VILÍN	HAMAMELIS	9
VRBA	SALIX	14
ZELKOVA	ZELKOVA	1
ZMARLÍKA	CERSIS	1
ZMARLÍČNIK	CERCIDIOPHYLLUM	1

www.uspza.cz

9a

LÝKOVEC (DAPHNE)

Čeleď: lýkovcovité (Thymelaeace)
Rád: lýkovcotvaré (Thymelaeales)

Rod lýkovec zahrnuje asi 70 druhů rostoucích v mírném a subtropickém pásmu Evropy, Asie, sev. Afriky i Austrálie. Jsou to vzdyzelené nebo opadavé keříky až středně vysoké keře. Díky zrnámám v našem životním prostředí vás dnes již patří k ohroženým druhům a v některých zemích (i u nás) musí být v přírodě chráněny zákonem před využitím. Na našem území je nejčastěji zastoupen lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), a to zejména v podhorských lesích. Je to řídký, až 1,5 m vysoký keř.

LÝKOVEC GYRALDŮV

Rod lýkovec zahrnuje asi 70 druhů rostoucích v mírném a subtropickém pásmu Evropy, Asie, sev. Afriky i Austrálie. Jsou to vzdyzelené nebo opadavé keříky až středně vysoké keře. Díky zrnámám v našem životním prostředí vás dnes již patří k ohroženým druhům a v některých zemích (i u nás) musí být v přírodě chráněny zákonem před využitím. Na našem území je nejčastěji zastoupen lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), a to zejména v podhorských lesích. Je to řídký, až 1,5 m vysoký keř.

Jeho tenké, světle zelené listy, 5-10 cm dlouhé, jsou nejvíce nahlučené na koncích větví. Trubkovité, silně vonné růžové až fialové květy (0,5-1,0 cm) vyrůstají ve svazečcích po 2-3 (5) a jsou milou předzvěstí jara. Zlívě červené dužnaté plody mají kulovitý tvar do 0,8 cm.

V některých svazích arboreta Žampach je též zastoupen bíle kvetoucí kultivar 'Alba'. Lýkovec Giraldův (*Daphne giraldii*) má květy žluté a je původem v severozápadní Číně.

Lýkovec vyžaduje polostín a vlnič humzní půdu.

První zmínka o pěstování je z roku 1561, ale v Evropě se v klášterních zahradách pěstoval již dříve.

Rodové jméno lýkovec bylo spojováno s bájí o divce Daphné, proměněné v keř.

LÝKOVEC JEDOVATÝ - plody

PAJEHLIČNÍK (SCIADOPITYS)

Čeleď: tisovcovité (Taxodiaceae)
Rád: jehličnatotvaré (Pinales)

Dalším zástupcem čeledi tisovcovitých je rod pajehličník, který obsahuje jediný druh pocházející z japonských hor a to pajehličník přeslenatý (*Sciadopitys verticillata*). Je považován za dřevinu reliktní (tj. dřevinu, která existovala již v dávnych geologických dobách).

Jedná se o pomalu rostoucí jehličnan úzko kuželovitého vzrůstu, u nás do 10 m, v domovině však až 40 m, s tloušťkou kmene v průměru až 1 m. Jeho zvláštní listy jsou velmi dlouhé (80-120mm) i široké (4-7 mm), žlábkovité, leskle zelené kožovité dvojehličnice, paprsčitě rozložené v přeslenech po 20 až 30 kusech na brachylebach. Opadávají po 2 letech. Názory na jejich vznik se různí. Štítky má vzhledem, 6 až 10 cm dlouhé, zrají druhým rokem.

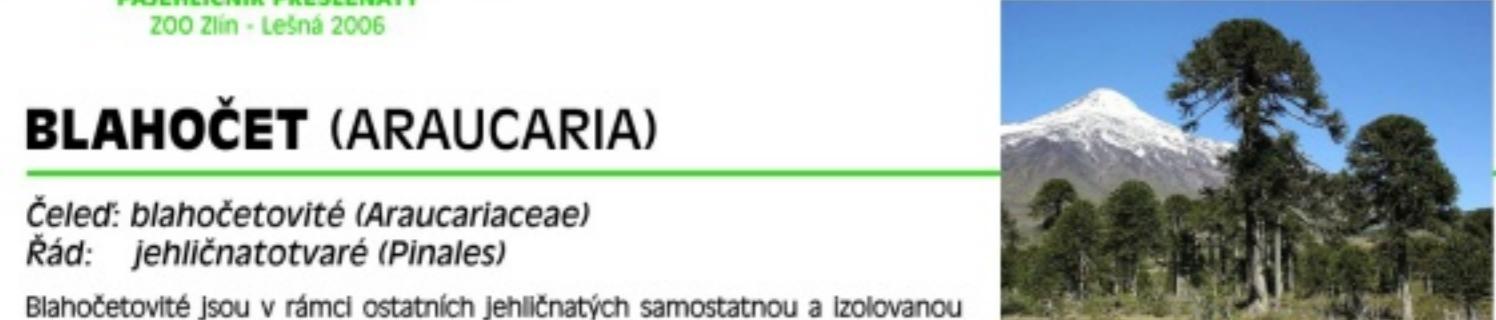
Pajehličník přeslenatý

ZOO Zlín - Lešná 2006

BLAHOČET (ARAUCARIA)

Čeleď: blahočetovité (Araucariaceae)
Rád: jehličnatotvaré (Pinales)

Blahočetovité jsou v rámci ostatních jehličnatých samostatnou a izolovanou skupinou velkého fylogenetického stáří, otisků z křídového období jsou známy i z Evropy, teprve ve třetihorách byly zatačeny na jižní polokouli. Klimatické podmínky evropských zahrad relativně nejlépe z cca 10 druhů snáší blahočet chilský (*Araucaria araucana*), který v domovině (Chile a JZ Argentina) vystupuje až do nadm. výšky 1600 m. Do Evropy byl dovezen v r. 1795.

BLAHOČET CHILSKÝ - v přirozené vegetaci, Chile

Naše parciální stanoviště je pojmenováno po blahočetu chilském.

Blahočet vytváří mohutné, ale štíhlé, stálezelené jehličnaté stromy s pravidelně přeslenitými větvemi, které dodávají dřevině zajímavý exotický vzhled. Samičí jedinci jsou obvykle mnohem mohutnější než samci, kdy samičí rostliny dosahují výšky 60, 70 i více m a tloušťku kmene více než 2,5 m, kdežto samci výšky pouze okolo 20 m. Během růstu se široce kuželovitý tvar koruny mění na deštikový. Dosahují vysokého stáří až 2000 let.

Ústí jsou tuhé kožovité, s ostrou špičkou, 25-50 mm dlouhé. Povrch mladých kmene je hustě pokryt po všech stranách kožovitými, plichavými listy, na které se bojl usedat i ptáci. Tyto dvoudomé dřeviny mají samci květy valcovité až 15 cm dlouhé, samičí kulovité až 20 cm, z nichž 2. rokem dozrávají 20 cm dlouhé a 1,6 kg valčík šířice, které se ve zralosti rozpadají. Šířice obsahuje až 4 cm dlouhou jedlou, velmi výživnou a chutnou semena, jež byla hlavním pokrmem Jihoafrických Indiánů kmene Araucos.

Blahočet vytváří mohutné, ale štíhlé, stálezelené jehličnaté stromy s pravidelně přeslenitými větvemi, které dodávají dřevině zajímavý exotický vzhled. Samičí jedinci jsou obvykle mnohem mohutnější než samci, kdy samičí rostliny dosahují výšky 60, 70 i více m a tloušťku kmene více než 2,5 m, kdežto samci výšky pouze okolo 20 m. Během růstu se široce kuželovitý tvar koruny mění na deštikový. Dosahují vysokého stáří až 2000 let.

Ústí jsou tuhé kožovité, s ostrou špičkou, 25-50 mm dlouhé. Povrch mladých kmene je hustě pokryt po všech stranách kožovitými, plichavými listy, na které se bojl usedat i ptáci. Tyto dvoudomé dřeviny mají samci květy valcovité až 15 cm dlouhé, samičí kulovité až 20 cm, z nichž 2. rokem dozrávají 20 cm dlouhé a 1,6 kg valčík šířice, které se ve zralosti rozpadají. Šířice obsahuje až 4 cm dlouhou jedlou, velmi výživnou a chutnou semena, jež byla hlavním pokrmem Jihoafrických Indiánů kmene Araucos.

Blahočet vytváří mohutné, ale štíhlé, stálezelené jehličnaté stromy s pravidelně přeslenitými větvemi, které dodávají dřevině zajímavý exotický vzhled. Samičí jedinci jsou obvykle mnohem mohutnější než samci, kdy samičí rostliny dosahují výšky 60, 70 i více m a tloušťku kmene více než 2,5 m, kdežto samci výšky pouze okolo 20 m. Během růstu se široce kuželovitý tvar koruny mění na deštikový. Dosahují vysokého stáří až 2000 let.

Ústí jsou tuhé kožovité, s ostrou špičkou, 25-50 mm dlouhé. Povrch mladých kmene je hustě pokryt po všech stranách kožovitými, plichavými listy, na které se bojl usedat i ptáci. Tyto dvoudomé dřeviny mají samci květy valcovité až 15 cm dlouhé, samičí kulovité až 20 cm, z nichž 2. rokem dozrávají 20 cm dlouhé a 1,6 kg valčík šířice, které se ve zralosti rozpadají. Šířice obsahuje až 4 cm dlouhou jedlou, velmi výživnou a chutnou semena, jež byla hlavním pokrmem Jihoafrických Indiánů kmene Araucos.

Blahočet vytváří mohutné, ale štíhlé, stálezelené jehličnaté stromy s pravidelně přeslenitými větvemi, které dodávají dřevině zajímavý exotický vzhled. Samičí jedinci jsou obvykle mnohem mohutnější než samci, kdy samičí rostliny dosahují výšky 60, 70 i více m a tloušťku kmene více než 2,5 m, kdežto samci výšky pouze okolo 20 m. Během růstu se široce kuželovitý tvar koruny mění na deštikový. Dosahují vysokého stáří až 2000 let.

Úst